

# Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	8 korona.
Fél évre	4 korona.
Negyed évre	2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

**THURNER JÓZSEF.**

(Torbagyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kaziny-utca és Fötér sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

## Pártszenvedély.

(T) Nem panaszkodhatnak nálunk a közügyekben szereplők, hogy háladatlan munkát végeznek. Elismerésével adózik a közönség velük szemben, ha csak némileg is odaadó buzgóságot tapasztal részükről. Főlösiogés bizonyító példákat említenünk arra vonatkozólag, hogy a legkisebb városi hivatalnoktól kezdve a miniszterig mennyi méltányos és jogos tiszteletben részesülnek, ha csak egy csepp önzetlenség nyilvánul működésükben. Ha nem fajul el hízlegessé ez a kitüntető figyelem, akkor nemesak méltányos és jogos, hanem egyenesen az erkölcsi törvény követelménye.

Ebben tehát nincs hiba és nincs okuk a panaszra. Mégis, mégis hányszor esendül fülünkbe panaszkodó óhajuk, hogy tele tövissel, szűrő tövissel a közügy-rt láradozó pályája, hogy se nappaluk, se éjjelük nem nyugodt, hogy valósággal viharos tengeren való utazás egész

életük. És ezt úgy kell értelmeznünk, hogy a tenger viharának a pártok szenvedélye felel meg ebben az utóbbi hasonlatban. A viharral legfőlebb dacolni lehet, de megszüntetni nem; a pártszenvedély lecsillapítása, féken tartása pedig nem mulja fölül az ember hatalmát. A hasonlat tehát kissé sántikál.

Írjátok oda a tarástermek ajtajára: „A közügy nem személyi ügy!” Mert ennek a két fogalomnak szerencsétlen összetévesztéséből illetve összeházasításából fakadnak a szuró tövisek, melyek — készséggel megengedjük — a társadalom nem egy önzetlen és lelkes tagjának elkeserítik nappalát és elveszik éjjeli nyugalmát. A míg el nem választjuk teljes megkülönböztetéssel ezt a két fogalmat, addig megközelítőleg sem lesz ideális állapot a zöld asztalnál. Vitakozzonak, akik értenek hozzá, a városnak, megyének, a hazának, az egyháznak üdvére; a teljes öszhang, egyetértés ugyanis legfőlebb Káin előtti állapotnak kép-

zelhető. S nem rejt magában veszélyt még az sem, ha esetleg a szenvedély erejével dobálják egymás felé a bizonyító okokat az ügy, de nem a személyek érdekében. A vita végeztével azonban nyujtsanak békejobbot egymásnak és ne tekintsek egymást ellenségeknek az ellenfelek.

Pedig nagyobb részét ellenségei egymásnak ezek az elvi ellenfelek minálunk. Saját személyüknek foglalják le a közügyet. Ha nem is hordják arcukon az ellenséges érzésnek színeit, lelkük fenekén annál veszedelmesebben dühög annak a bilinesbe verte haragtengernek vihar, amely ha utat tör magának olykor-olykor még a mély-séges sár rétegeit is felforgatja. — Még hallgatni is fájdalmas az ilyen fékevesztett erők harezát, mely a hajóknak nemesak korhadtt bordáit törri-zurzza, hanem néha az egész épületet romba dönti. Nem kell fotográfiaikat mellékelnünk, minden városban akadnak élő tanulmányfők erre a célra. — Szomorú ada-

## TÁRCA.

### Valamikor régen . . .

*Valamikor régen  
Olyan volt a lelkem,  
Mint az enyhe szello,  
Játszi, csupa kellem.  
Hová, merre tűnt el  
Drága üdésége? . . .  
Oh, ha tudnám, hol van,  
Felkeresném nyomban, —  
Kincset adnék érte!*

*Valamikor régen  
Olyan volt a lelkem,  
Mint a nap sugára,  
Sütött hön, melegén;  
Kialudt a lángja,  
Nem herit a fénye . . .  
Oh, ha tudnám, hol van,  
Felkeresném nyomban, —  
Kincset adnék érte!*

*Valamikor régen  
Olyan volt a lelkem,  
Mint az üde hajnal,  
Enyhité keserevén;  
Gyógyító-rt hozott  
Szívem mely sebére . . .  
Oh, ha tudnám, hol van,*

*Felkeresném nyomban, —  
Kincset adnék érte!*

*Valamikor régen  
Vig kedélyű voltam,  
Szép kis leányokról  
Oh, hányszor daloltam:  
Hejh, de egy lány szívem'  
Darabokra tépte . . .  
Oh, ha tudnám, hol van,  
Felkeresném nyomban, —  
Megátkoznám érte! . . .*

Jóth István.

### Az ellenállhatlan.

Guy de Maupassant.

— No lám Milial ur!  
Szemléelőbe vettem a jelzett férfit, mert már rég vágytam ezt a donjuant megismerni. Nem volt már fiatal. Megszürkült haja némileg hasonlított ama szörkuesmához, melyet az ószak egy némely népei viselnek és finom szálu hosszú szakállában mely leért a melléig, itt-ott már ezüstös szálak fehérlettek. Halk hangon beszélgetett egy asszonynyal, gyöngéd tekintettel nézve reá, tiszteletteljesen és alázatosan.

Ismertem az élete folyását, vagy legalább azt, ami abból ismeretes volt. Több-ször beleszerettek az örülőség dámák; úgy beszéltek róla mint egy nagyon csábító, ellenállhatlan vonzerejű férfiról. Hölgyektől,

kik leginkább zengték dicsőenket, kérdezvén honnan hatalmas felettük, egy kis labozással mindig ezt felelték:

— Nem tudom . . . büvölet.

Bizonyára nem volt szép. Semmi se volt rajta abból az eleganciából, melyet az asszony szívek megigázóinál keresni szoktunk. Érdeklődéssel tudakozódtam arról is, hogy mi csábítása lényege? Szelleme? . . . Sohasem eitálták előttem mondásait, sem intelligenciáját nem hírelték. A tekintete? . . . Talán . . . Vagy a hangja? . . . Bizonyos lények hangjában van valami ellenállhatlan grácia, olyan, mint a finom ize inyes ételeknek. Valósággal éhezünk rájuk és a szavaik csengése oly élvezetet szerez, mint egy izletes falat elköltése.

Egy barátom ment el mellettem. Kérdeztem:

— Ismered Milial urat?

— Igen,

— Mutass be neki.

Pár perc multán megszorítottuk egymás kezét és elesvegtünk. Értelmesen beszélt, nagyon kellemes volt hallani, amit mondott, anélkül, hogy valami különös tartalma lett volna. Csakigyan szép hangja volt, szelid, zenei, de halottam már sok megnyerőbb, megigézőbb hangot is. Elvezetett hallgatta az ember, mint a hogy egy szép forrás tük-rét nézzük. Nem kellett a szellemet valami nagyon megerőltetni, hogy gondolatmenetét követni lehessen. Társalgása nem élesztette

tokkal támogatják a lapok megfigyelésünk helyességét és fáj, ha közvetlen környezetünket mérgezik el.

Mi csak megállapítottuk egyszerű oknyomozásunkkal a diagnózist, a gyógykezelésről ki-ki maga gondoskodik a közügy és saját személye érdekében, az ilyen viszonyok már nemcsak a nyilvánosság ténykedéseit vonják bele pusztító testvérharcukba, hanem a családi életbe is beletolakodnak robbantó torpedóikkal. Ez az a pártszenveldély, mely a közügyekben szereplők életét elkészeríti, ezt kell kiirtanunk.

## Szeptember végén.

*Egy-két levél hull a fáról,  
Viszi a szél messze, távol,  
Beszpri a tó közepre,  
Ott hamvad el összedölvé.*

*Emlékedből szép Abigél  
Ép így vált el egy-egy levél:  
Egy után száz, aztán ezer,  
Míg üres lett e szív s kébel.*

*Tarlott ágon varju károg  
Hírdet téli zord világot;  
Hallgass csak az mő szóra,  
Ez a multak sirásója!*

*Fleur.*

## H I R E K.

**Az alispán ur figyelmébe.** Pálos-nagy mező község egyik szerény falucsukája Bars-megyének és arról nevezetes, hogy letelepedési helye volt Bertalan pécsi püspök által 1215-ben alapított egyedüli magyar szerzetes rendnek. Mint tudomásunkra jutott az egykori klastrom most ipari célokra használtatik és a kápolna, melynek belsejét igen szép és történeti műbucsesel bíró freskók díszítik egy szeszfőző kazán gőzétől lesz mind-

szükségét választanak vagy ellentmondásnak avagy elragadtatott jóváhagyásnak.

Ép oly könnyű dolog volt felelni neki, mint hallgatni őt. A válasz önként tolt az ember ajkaira, amikor szavait bevégezte.

Csakhamar megkapott a reflexió. Egy negyedórája, hogy ismerem s olyan, mintha régi jó barátom volna, mintha minden, ami rajta van már rég ismerős lenne előttem: alakja, gestusai, hangja, eszméi.

A társalgás első pár perce alatt befurakodni látszott intimitásomba. Teljesen megnyitottunk egymás előtt és én talán neki, ha kívánja, oly bizalmas közléseket teszek, minőket csak legrégebbi pajtása előtt tesz az ember.

Kétségtelen, valami mysterium volt ebben. Azok a minden lények közt záró torlaszok, melyeket lassan-lassan megnyit az idő, ha rokonszenv, hasonlóság, egy csapású értelmi nevelődés és állandó közlekedés, azokat lerontották, mintha köztem és közte sohasem léteztek volna és kétségtelenül közte és mindazon férfiak és nők között, kiket a véletlen útjába vitt.

Félóra mulva elváltunk egymástól, kölcsönösen megígérvén, hogy gyakran fogjunk egymást viszontlátni és átadta a címét s meghívott, hogy következő nap vele ebédeljek.

Miután az étkezés óráját elfeledtem, korán érkeztem; Milich ráeg nem volt otthon.

inkább megsemmisülésnek kitéve. Felhívjuk a műemlékek iránt érdeklő alispánunk figyelmét e körülményre és kérjük intézkedését, hátha még megmenthetők a freskók a magyar kulturtörténet számára.

**Rózsás hír.** Igen érdekes és örvendetes hírt kaptunk Kolponáról. Nem mást mint hogy Szőke Aladár hadnagy, helyőrségünk egyik legelőkelőbb tisztje f. hó 23-án jegyezte el Sztrakovich János ottani ügyvéd bájost leányát Malvin kisasszonyt. Hosszantartó felhőtlen boldogságot kívánunk szerető jegyespárnak!

**Áthelyezés.** A lévai társadalomra nem a legkellemesebb a hír, hogy ismét egy úri család távozik el köréből melynek míg két esztendője bár — de egyik legrokonszenvesebb tagja gyanánt lett ismeretes. Mint a Rendelti Közlönyben olvassuk, hogy Sziczthy Vilmos pénzügyigazgató helyettes hasonló minőségben a szegedi pénzügyigazgatóságához lett áthelyezve. Midőn az előléptetés számba menő kinevezéséhez ösztönösen gratulálunk, kívánjuk, vezérelje az Isten keze őt és családját mindenkor a megelégedés útjain.

**Gyászhir.** Évek óta tartó kínzó betegségtől váltott meg a Mindenható keze egy szerencsétlen urasszonyt, kinek az élet örömeiből vajmi kevés jutott. Nem a Laha Gyuláné szül. Levaticz Irma urasszony nemes többé. Gleichenbergbe ment két hónapig ezelőtti gyógyulást keresni, de baja inkább megsúlyosodott s a kozbe jött lábfőrtés is sietette halálát. Külön szakonkosítom szálították haza a nehéz beteget, ki Csata körül jövet ödes anyja karjai között helhelte ki nemes lelkét. A megboldogult temetése vasárnap délután ment végbe örösi részvét mellett, melyen a lévai négyelet — melynek ő is lelkes tagja volt — külföldiségileg képviseltette magát és díszes koszorút helyezett ravatalára.

**Honvédségünk köréből.** Mikor az ősi nagy hadgyakorlatok bevégeződnek rendszeres valamelyes változások állanak be a gúrnizókban. Most Kádár József százados a tíz hónapig tartó törzstiszti tanfolyamba vezényeltetett, honnan rangszámára való tekintettel mint őrnagy fog azonnal kikerülni. Szőke Aladár és Farkas Ferenc hadnagyok valamint Szilágyi hadapród tiszt-helyettes hosszabb — Mihályi István főhadnagy segédtsízt rövidebb szabadságra mentek. Mihályi segédtsízt minőségében ez idő alatt Svóy István főhadnagy helyettesíti.

**Czirok János** a lévai takarékpénztár igazgatósági tagja a napokban ilte meg szűk családi körben munkás életének 60-ik évfordulóját. Szerető rokonai ez alkalomból

egy csoportareképpel lepték meg az öreg urat ki bizonyára maadváriától kellemetlenülhöz hitte a 60 évet, mint így valójában be-köszöntött. Mi is sok jót kívánunk neki a munka és az egyedüli szorgalom kiváló emberének!

**Hafalozás.** Egy derék palgári család törzse hunyta le Rózsás szarvados útra örök álmokra jóságos szaman, melyek gyermekeinek boldogságában meg sokáig gyönyörködhetnek volna. Oxy, Jánosy Lajosné halt meg nagy szívfaibálmán örökül, kik, a következő jelentést adták ki: Alóltottak földalontól megőzött szívvel tudják a szeretett anyja, nagyanya és napasszonyának Oxy, Jánosy Lajosné szül. Sámuel Józsefnek folyó hó 20-án hosszú szenvedés után, életének 55 éves korában történt grázusos elhunytát. A drága halott földi maradványait folyó hó 22-én szombatán d. n. 4 órakor helyezettnek örök nyugalomra. Az engedetlen szinténise folyó hó 22-én reggel 7 1/2 órákor a r. kath. plébánia-templomban tartatik meg. A drága halott nyugodjék békében! Mariska férj. Olgyay Jánosné, Bela, Irén, férj. Bilesek Józsefné, Józsa, férj. Ortmann Fidélné, Juliska, gyermekei. Olgyay János, Bilesek József, Ortmann Fidélné, vejei. Viola, Lehel, Lovento, Béla, unokái. A megboldogult szombatán délután kísérték nagy részvét mellett az örök nyugalom esendő helyére — a temetőbe. — Nyugodjék békében!

**Kinevezés.** A király Halvaix Mátyás zalagereszezi pénzügyigazgató helyettes pénzügyi tanácsosa és ipolytsgai pénzügyigazgatóvá nevezte ki.

**Pénzügyigazgatóságunk köréből.** A lévai pénzügyigazgató Sehnitz József verebői lakost a kormebányai kir. adóhivatalhoz gyakornokká nevezte ki.

**A főgymnasium fonografa.** A főgymnasium a napokban egy igen szép fonograf készületek szerzett be, melyet Privary József, a fizika tanára tegnapelőtt mutatott be egy nagyobbára hölgyekből álló intelligens közönségnek. A jelen voltak igen élvezetesnek találtak a fonograf előadásait, melyek közül Hegyi Aranka és Város Aladár hangjával sok szép magyar néma és Csurgó Adél operafékeskedő hangjával több opera részlet gyönyörködtette őket.

**Eljegyzés.** Braun Adolf bizományos f. hó 20-án eljegyezte Hirschberg Ignác földbírtokos leányát Juliska kisasszonyt Tompán.

**Házasrtos apa.** Id. Mikus Andráis kis-sűrői gazdamester öregségére adta fejét a könnyelmű költekezésre. Iszások lett s aprólonként adogatta el a ház körüli tárgyakat hogy teljen itala. Vasárnap este e miatt

Hallgatag szolgálva vezetett egy szép, kissé komor, intím szalomba. Egy érzetem ott magam mintha otthon volnék.

Mily gyakran észleltem a lakhelyek befolyását szellem és karakterre! Vannak lakhelyek, hol mindig butának képzeli magát az ember és olyak, hol tele vagyunk lendülettel; olyik elszomorít, bár világos fehére és arany az ornamentikája; másol felvidulunk, jóllehet sötét szövektel bevonya minden. Szemünk is, mint szívünk, gyűlöl és szeret, mit titkon rítol kedélyünkre, a butorok összhangja, a falaké, az összetett stíljé, azonnal hatnak szellemi lényegünkre, mint ahogy az erdő leve, a tengeré vagy a hegyről felénk csapó légáradat a fizikumunkra.

Helyet foglalok a duzzadó pamblagon. Aztán körülnézek. Semmi feltűnő ebben a szalomban. Környest szép, szerény dolgok egyszerű butorzat, a függönyök keletről jöttek, talán egy hárem belsejéből és szembe velem egy asszonyüregre.

Középnagysága portraüt volt ez, melyen a fej, a mell és derék és a kezek, melyek könyvet tartanak, vannak feltüntetve. Sohasem láttam asszony areképet, mely ily természetesen, feszületen látszott előttem, mint ez. Az általam látottak csaknem mind representatív akarnak valamit. Vagy külön e célra magára szedett toiletté takarja a leareképezett hölgy természetét, e célra fodorított frizura, az arc kiléjezése, mely világosan szól,

hogy tudja jól, miként festő előtt posztroz és meg mindazok előtt, kik az areképet valaha megszelídüléi forrájt. Vagy pedig saámlókosan hanyag tartást foglal, jól megválasztott pongyolában.

Olyik áll, majestetikusán, szépsége teljében büszke ábrázattal, mit a mindennapos életben nem soká tud feamtartani. Mások mosolyognak a mozdulatlan vásznon és mindégiken van valami viasz, egy ókszer, egy valami, mit a festő úgy látszik a hatas kedvéért alkalmazott, bár a kalap a fejükön, vagy ha esikbeborította az öltözékük, a hatás sohasem egész természetes. Hogyan? Az ember nem tudja egész bizonyosan, hogy nem-e ismerőse az eredeti. Olyanok, mintha látogatni volnának olyan helyen, hol tetszeni akarnak, ahol a lehető legkedvezőbb benyomást akarják maguk után hagyni és a tartásuk betanult.

De mit mondjon az ember erről az asszonyról? Olyan az areképe, egy hat, mintha otthon volna, a saját lakásán egész egyedül. Igen, egyedül volt, mert mosolygott, olyatén, mint a hogy csak akkor mosolygunk, ha el-tűnődünk magunkban és nem szemlél ben-nünket senki. Ide ebbe a szobába jöhetnek bárkik, beszéljenek, nevetgéljenek, ám akár daloljunk is; ő mindig egyedül fog lenni, magába szálló mosolyával. Minden areképe tudja hogy nézik és felel a szemével, szemekkel melyek nézése rajtunk függ attól a

nős fia megdorgálta az öreget, ki hirtelen dühre lobbant, revolvert vett elő és négyszer a fiára lött. Három golyó a fia testébe fúródott, azt megsbeszítette úgy, hogy veszedelmes állapotban kellett a levél közkórházba szállítani.

— A „Magyar Hírlap” jelenti, hogy Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Bródy Sándor, Baross István, Herczeg Ferenc, Georges Olinet, Emile Zola, Marcel Prevost, Ridder Haggard, Le Tolstoj egy-egy kötet új regényét, tehát tíz kötet regényt kapnak előfizetői karácsonyi ajándékként teljesen ingyen, azok t. i., a kik feléve előfizetnek. A negyedéves előfizető öt kötetet kap a regényekből. A ki pedig hónapról-hónapra küldi be az előfizetési díját, annak két kötet regényt küld a karácsonyi megelőző napokban, legkésőbb december 20-ikáig a „Magyar Hírlap” kiadó-hivatala.

— **Műkedvelők estéje.** A „Lévai román, kath. legényegylet” 1900. október hó 7-én az „Oroszlán”-hoz címzett fogadó nagyereményben saját házilapja javára színjátékkal egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj: Személyjegy 1 korona 60 fillér. — Családjegy 3 korona. Felülfizetnek a jótékonycél érdekében köszönettel vétetnek s hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek előre váltatók: Nyitrai és Tarsa, Boesányi és Csernák izletkeiben, az egyesület helyiségében s este a pénztárnál. Az estély igen kellemesnek ígérkezik.

— **Hogyan lesz az ember saját nagyapja.** Egy angol a következőképp meséli el: Ismeretséget kötöttem egy fiatal, szép özvegyvel, ki felült leányával velem egy hazban lakott. — Nőül voltam őt. Atyám kinek alkalma volt mostoha leányomat gyakran láthatni, beleszeretett és nőül vette. Így lett nőm apósának anyosa, mostoha leányomból, mostoha anyámi és a mostoha apából mostoha fia. Mostoha anyám, nőm mostoha lánya, fiút szült, miáltal én testvéremhez jutottam, mert fia atyámnak és mostoha anyámnak, de mivel ő egyszermind mostoha lányunk fia, lett nőm nagyanyja, én pedig nagytatyja mostoha testvéremnek. Nőm engem is fiuval ajándékozott meg. — Így tehát mostoha anyám, fiam mostoha nővére, egyszermind annak nagyanyja, — mert ő fia mostoha fia ak, atyám pedig gyermekem sógora, mivel ennek testvére — neje. — Én fivére vagyok a saját fiamnak, ki nagyanyám gyermeke. Én sógora vagyok anyámnak, — nőm nagyanyja saját fiamnak — fiam unokája apámnak és én — a saját nagyapám.

## SZERKESZTŐI ÜZENETEK

**Lujza.** Az ígért szép szó, ha megtartjuk, úgy jól Szeretnénk megfelelő kézirát birtokában lenni non

pillanattól, hogy beléptünk, miglen ellagynak a helyet, melyet lagnak.

Ez az asszony nem látott engem, nem látott semmit, bár szemé sugara felém lövött. Bandelaire hasonlatát jutatta eszembe:

„Vonzó szemeciu nézése, mint egy areképe.”

Csakugyan mágukhoz vonzottak ezek a festett szemek, ellenállhatatlan, idegenszerű, hatalmas felidzolás vet rajtam erőt. Miesoda veltelen baj, enyhe zefir, esabito, mint az alkony pirja és melankolikus egy kicsit, mint az éj, mely követni fogja, ez száll felém elből a képből, áthatlan szeméből. Ezekben meg volt mindaz a miniszterium, amit egy asszony nézésében csak megjeleníthet, amit szereltem bennük felidézhet.

Megnyílt az ajtó. Belépett Mihail ur, Boesánatot kért, amiért hogy késlekedett, én, mert hogy korán jöttem. Aztán így szóltam hozzá:

— Egy kis indiskreció! szabad tudnom ki ez asszony?

Felelte: Az anyám, nag: on ifjan halt meg. Így már megértettem, homán ered megfoghatlan esábjá ez ellenállhatatlan férfinak.



putarem esetére, no magz gyönyörködni a szerelmes fülemle édesbús panaszaiban. — L. J. F. Az erős akarata nek csak fél diadala volt, akkor midőn a regényhős kedvetlenül elkorította a veszedelmet. Eljött az idő, hogy bár az örvényből igen messze van annak szélül szele meginatja lelkét, fűi hajtja, vonzza magi felé és elnyeléssel lenyegott. De milyen édes az a lenyegtető veszedelm, melyben lélek titkolt vágygval megsemmisül kíván. Olyan lehet ez, mint mikor az első keresztények egymást átfelvé, ég felé emelt szemekkel leptek a lángoló maglyák tetőjébe. Útv és karsokat egyszerre; A lélek üdvé és a test elkártozása.

## Nyilatkozat.

Sokszor intézik hozzám azt a kérést, ajánljuk a központi napilapok közül olyant, mely teljesen kielégíti az olvasók igényét. E kérdésre nehéz válaszolni, miután a fővárosi hírlapirodalom nagyon fejlett fokón áll és sok jó napilapunk van. Mégis, ha választanunk kell, azt választjuk, amely a mi közönségünk igényeinek és viszonyainak teljesen megfelel, és ez a „Magyar Hírlap” melyet Fenyő Sándor szerkeszt.

A mi vidéki közönségünknek első sorban azért ajánlhatjuk a legmelegebben a „Magyar hírlap” járatását, mert míg a többi központi lap csak a szenzáció szempontjából a törvényszék és rendőrség körébe vágó események alkalmával szörvénnyosan foglalkozik vidékünkkel, a „Magyar hírlap” figyelemmel kíséri kulturális, társadalmi, gazdasági és kereskedelmi helyzetünket is. Ennek annál nagyobb az értéke, mert mindenki tudja, hogy ez a minden párttól független lap leplezetlenül kimondhatja véleményét mindenkivel szemben. A „Magyar Hírlap” politikája: a magyar fajpolitika, a melynek diadalra jutásáért elszántan küzd nap-nap után. A szabadelvű és demokratia irányban való haladást szolgálja a „Magyar Hírlap”, mely tízéves fennállása óta óriási szolgálatakat is tett a magyarság ügyének. A „Magyar Hírlap”, munkatársainak sorában a legkiválóbb publicisták és írók neveivel találkozunk. Nem esodálni való tehát, hogy ez a lap a külföld bármely napilapjával bátran kiállja a versenyt. Vezetőikkel és eredeti tárcái, politikai, társadalmi, gazdasági és humoros cikkei, valamint könyvalakban megjelenő érdekesítő regényei az olvasók óriási táborát szereztek meg a „Magyar Hírlap”-nak mely éppen ennek a nagy népszerűségnek köszönheti, hogy a legnagyobb terjedelemben, naponta 24-32 oldalon jelenik meg, noha igen olcsó az előfizetési ára.

Ezt az olcsóságot még nagyobbának, még meglepőbbnek fogja találni közönségünk, ha figyelmeztetjük a kedvezményekre tereljük, a melyekkel a „Magyar Hírlap” olvasóit elkenyvezeti. E kedvezmények között első helyen áll a páratlan irodalmi becsű karácsonyi ajándék, melyet minden előfizető díjtalanul megkap a most következő évnegyedben. Ugyan- csak ingyen kápják meg a „Magyar Hírlap” most belépő új előfizetői a „Bűn útján” című rendkívül érdekes regényé eddig megjelent folytatásait. Az Otthon című szépirodalmi il-lusztrált folyóiratot a „Magyar Hírlap”-pal együtt leszállított áron, évnegyedre négy forintért kápják az előfizetői. Kedvezményes áron, negyedévenként 75 krajcárért rendelhetik meg a „Magyar Hírlap” előfizetői a remek Francia Divatlapot és a Kepes gyermek-lapot (miből negyedévenként 50 krajcárért). A szerkesztői üzenetek írására külön munkatársak vannak szerződtetve, hogy minden, bármely szakba vágó, közérdeklő kérdésre, ingyen írják meg a választ. Végül még egy kedvezményről kell megemlékeznünk, mely valósággal párját ritkítja. Arról t. i., hogy 10 mondd tíz krajcárért a lap bármely előfizetője tehet közre hirdést a „Magyar Hírlap”-ban, melynek rendkívüli olvasottsága biztosítja a hirdetőnek, hogy álláshoz, kölesönhöz, esedékhöz stb. jut.

Mindezekért ismétlenül a legmelegebben ajánlhatjuk a „Magyar Hírlap”-ot, melynek kiadóhivatala (Budapest, Honvéd-utca 10.) október 5-ig küldhető az előfizetési összegek: évnegyedre 3 frt 50 kr. egy hónapra 1 frt 20 kr.

A kiadóhivatal.

## HOLCZMANN BÓDOG

L é v á n .

Mindenmü férfi és női divatúru, pipere czikkék selyem és ruha szövetek kalapok legnagyobb választéka magyar gyártmányu árúkbán.

Ajánlja dúsán felszerelt mindenmü uri divat czikkeit.

Olcsó árak.

Pontos kiszolgálás.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Uj! Különös figyelemreméltó! Uj

A nagym. m. k. honvédelmi ministerium által hivatalosan jónak elismert Asbest-talpak.

## Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatalától.

Általános Asbestáru gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta a cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbé-léssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küld-ék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jök lesznek s ep oly megfelelőek, a mint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárcapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők künöneknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — labbjom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én

tisztelő híve

WEKERLE Sándor.

Ne viseljen Ön lábballat a dr. Högyes-féle szab. Asbesttalp betét nélkül.

## Nines többé láb-fájás:

Sem tyukszem, sem izzadós láb

sem borkeményedés, sem lábdaga-

nat, sem lábégés.

Rövid idej viselés után megkönny-

bül a jarasa annak, ki cipőjét dr.

Högyes-féle az egész világon szaba-

dalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettős vastagságu 2.40 korona, egyszerü 1.20 korona.

Az asbesttalpbélés künönségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és közös hadsereg-ek es a n. kir. honvédségnek eddig 22.500 par szállítottat.

Szétküldés esakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladónak és cipészeknek megfelelő árendemény.

Az Asbestáru-gyár képviselöte

HOLCZMANN BÓDOG

L é v á n .

Nagy választék magyar gyártmányokban

